

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/25/2015
Identifikačné číslo spisu:	5712010886
Dátum vydania rozhodnutia:	09.09.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:5712010886.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Aleny Šiškovéj v trestnej veci obvinenej E. S., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona na neverejnom zasadnutí 9. septembra 2015 v Bratislave, o dovolaní manžela obvinenej E. S., C. S., podaného prostredníctvom ustanovenej obhajkyne JUDr. Miriam Podhradskej, advokátky v Martine, proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo 7. októbra 2014, sp. zn. 1To 68/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie manžela obvinenej E. S. C. S. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Martin z 25. júna 2014, sp. zn. 1T 88/2013, bola obvinená E. S. uznaná za vinnú zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, ktorého sa dopustila na skutkovom základe, že

od presne nezistenej doby po 1. júli 2010 v mieste svojho trvalého bydliska v obci E., okres Q., v rodinnom dome č. XX, maloletého E. Z., nar. X. E. XXXX, ktorý jej a C. S., nar. XX. E. XXXX, bol rozsudkom Okresného súdu Martin zo 6. októbra 2009, sp. zn. 20P 215/2010, počnúc dňom 1. júla 2010, zverený do spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti, opakovane a často trestala tak, že ho bila remeňom, zväzovala mu ruky a nohy, neskôr mu ich lepila za chrbtom, nahého ho nechávala spávať na zemi, lebo sa pocikával a pokakával, zatvárala ho do igelitového vreca na odpadky, opakovane ho sprchovávala studenou vodou, nepúšťala ho mimo priestorov vyššie uvedeného rodinného domu, nenavštevovala s ním pediatrickú, ani inú odbornú ambulanciu aj napriek tomu, že si to jeho zdravotný stav vyžadoval, pričom naposledy 14. septembra 2011 v čase okolo 11:30 hod. po tom, čo sa maloletý E. Z., nar. X. E. XXXX pocikával, vyzliekla ho donaha a vo vani ho osprchovala horúcou vodou, čím mu spôsobila rozsiahle popáleniny hrudníka, brucha, oblasti prednej a zadnej časti trupu, genitálií, oboch stehien I. až III. stupňa, ktoré zasiahli 42 % tela maloletého E. Z., a následne mu nezabezpečila včasnú lekársku odbornú pomoc, liečila ho nesprávnym postupom, v dôsledku čoho dňa 16. septembra 2011 o 7.15 hod. maloletý E. Z., nar. X. E. XXXX, na následky rozvinutia popáleninového šoku zomrel.

Za to bol obvinenej E. S. uložený podľa § 208 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. j/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, za nezistenia žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 9 (deväť) rokov, na výkon ktorého bola podľa § 48 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona zaradená do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie obvinená E. S., ktoré písomne odôvodnila prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Miriam Podhradskej .

Krajský súd v Žiline rozsudkom zo 7. októbra 2014, sp. zn. 1To 68/2014, podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Martin z 25. júna 2014, sp. zn. 1T 88/2013, vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obvinenej E. S. uložil podľa § 208 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. j/ Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, za nezistenia žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov, na výkon ktorého bola podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona zaradená do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia .

Proti tomuto rozsudku podal, prostredníctvom ustanovenej obhajkyne JUDr. Miriam Podhradskej, dovolanie v prospech obvinenej E. S. jej manžel C. S.. Dovolanie podal z dôvodov dovolania uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. i/ Trestného poriadku. Obvinená E. S. písomným podaním zo 17. januára 2015 vyjadrila písomný súhlas s tým, aby jej manžel C. S. podal v jej prospech dovolanie (§ 369 ods. 5).

V písomných dôvodoch dovolania manžel obvinenej E. S. nesúhlasil s právnym posúdením skutku, ktorý by zakladal trestnoprávnu zodpovednosť obvinenej zo spáchania trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby. Uviedol, že nie je možné akékoľvek nevhodné správanie voči blízkym osobám považovať za ich týranie a na naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby je potrebné, aby konanie páchatelia vykazovalo spôsobovanie utrpenia, ktoré by týraná osoba považovala za ťažké príkorie a ktoré by aj objektívne ťažkým príkorím bolo. Hoci správanie obvinenej a výchova maloletého E. Z. nebola zo strany obvinenej najvhodnejšia, má za to, že maloletému E. Z. obvinená nespôsobila ťažké príkorie a už vôbec nie, že by obvinená tento cieľ priamym alebo nepriamym úmyslom sledovala.

V dôvodoch podaného dovolania manžel obvinenej ďalej poukázal na to, že v konaní nebol predložený žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval priamy alebo nepriamy úmysel obvinenej z týrania maloletého E. Z., a tým spôsobenia jeho smrti. Je toho názoru, že konanie obvinenej mohlo byť posúdené maximálne ako spáchanie trestného činu usmrtenia podľa § 149 Trestného zákona vzhľadom na nedbanlivostné konanie zo strany obvinenej a v žiadnom prípade nie ako trestný čin týrania blízkej a zverenej osoby, ktorý je úmyselným trestným činom.

Manžel obvinenej je ďalej toho názoru, že zároveň došlo k porušeniu práva obvinenej na obhajobu z dôvodu, že u korunných svedkov H. Z. a D. Z. sa vyskytli závažné pochybnosti v súvislosti s ich schopnosťami vnímať a reprodukovat' skutočnosti, o ktorých v konaní vypovedali, čím sa súd prvého stupňa a súd druhého stupňa odmietli zaoberať, keď odmietli návrh obhajoby na vykonanie dôkazu vyšetrovaním duševného stavu svedkov H. Z. a D. Z.. V tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že H. Z. bola v minulosti liečená psychiatrom, bola jej diagnostikovaná mentálna retardácia v pásme ťažkej debility až ľahkej imbecility, jej zdravotný stav je naďalej nepriaznivý a D. Z. má značné zdravotné problémy súvisiace so závislosťou na alkohole.

Manžel obvinenej porušenie práva na obhajobu dôvodil aj poukazom na výpoveď znalkyne, podľa ktorej bolo potrebné u maloletého E. Z. zohľadniť hyperkinetickú poruchu správania, v dôsledku ktorej mohol maloletý v prvej fáze popálenia byť vzrušivý, nekludný, mohol behať po byte, pozerat' TV, čo boli normálne každodenné prejavy maloletého a obvinenú E. S. uistovali v tom, že u maloletého nedošlo

popálením k tak závažným zraneniam. Obvinená navrhla preto v konaní pred súdom vykonať znalecké dokazovanie znalcom z oblasti psychiatrie a psychológie vo vzťahu k hyperkinetickej poruche správania maloletého E. Z. a jej vplyvu na priebeh skutku, čo súd odmietol.

Manžel obvinenej zdôraznil, že dôvody, ktoré uviedol v podanom dovolaní, boli namietané v konaní pred odvolacím súdom, a preto sú splnené podmienky podľa § 371 ods. 4 Trestného poriadku.

Vzhľadom na uvedené manžel obvinenej C. S. navrhol, aby dovolací súd podľa § 386 a nasl. Trestného poriadku rozsudkom vyslovil porušenie zákona a dovolaním napadnutý rozsudok krajského súdu i rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby v potrebnom rozsahu znovu rozhodol.

K dovolaniu sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry E., ktorý považoval dovolanie manžela obvinenej za nedôvodné, pretože nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Trestného poriadku a podľa jeho názoru je potrebné dovolanie postupom podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku odmietnuť.

K vyšetreniu duševného stavu svedkov H. Z. a D. Z. a k znaleckému dokazovaniu znalcom z odboru psychiatrie a psychológie vo vzťahu k hyperkinetickej poruche správania maloletého E. Z. uviedol, že samotné dokazovanie, jeho rozsah a vykonávanie závisí od rozhodnutia súdu, pričom strany v konaní majú právo navrhnúť vykonanie dôkazu, nemajú však právny nárok, aby každý nimi navrhnutý dôkaz vykonaný aj skutočne bol.

Poukázal na skutočnosť, že správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť a pripustením názoru, že odmietnutie vykonania dôkazu súdom v rámci hlavného pojednávania navrhnutého stranou konania má byť porušením práva na obhajobu, by znamenalo prevzatie postavenia „pána sporu“ stranou konania. Prvostupňový súd zároveň podľa prokurátora podrobne, zrozumiteľne a vecne odôvodnil odmietnutie vykonania dôkazov navrhovaných obvinenou (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2 Tdo 45/2009).

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku prokurátor citoval uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. januára 2014, sp. zn. 2 Tdo 1/2014, podľa ktorého dovolací súd hodnotí skutkový stav pri rozhodovaní o dovolaní, ktoré sa opiera o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené a z tohto pohľadu hodnotí aj skutočnosť, či skutok, z ktorého bola obvinená uznaná za vinnú, bol v tzv. skutkovej vete rozsudku vymedzený tak, aby zodpovedal znakom skutkovej podstaty príslušného trestného činu. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku pripúšťa iba právne námietky vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižších súdov. Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní, ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť, bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku. Správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu je teda dovolací súd povinný prezumovať.

Konanie obvinenej vzhľadom na jeho frekventovanosť, povahu, rôznorodosť, osobu poškodeného a fatálny, nenapraviteľný následok je jednoznačne možné z aspektu poškodeného vyhodnotiť ako „ťažké“ príkorie a každému musí byť zrejmé, aký stav fyzického alebo psychického komfortu navodzuje konanie popísané v rozhodnutí prvostupňového súdu (izolácia osoby, zväzovanie, lepenie, vkladanie do vreca, sprchovanie studenou a horúcou vodou atď.), čo vyvracia absenciu naplnenia subjektívnej stránky trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) síce primárne zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§

369 ods. 5 Trestného poriadku), v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku) a za splnenia podmienky, že obvinená využila svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku); dospel však k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku, pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. i/ Trestného poriadku.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku dovolací súd uvádza, že z obsahu písomného odôvodnenia dovolania i záverečného petitu je zrejmé, že manžel obvinenej chápe dovolanie ako ďalší riadny opravný prostriedok, pretože dovolaním namieta predovšetkým zistený skutkový stav a spôsob, akým súdy prvého a druhého stupňa v napadnutom konaní vyhodnotili vykonané dôkazy v neprospech obvinenej. Je preto nevyhnutné v úvode uviesť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb, taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Trestného poriadku. Mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie - neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Tento mimoriadny opravný prostriedok má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Preto možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov musia byť nutne obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštancia.

Z obsahu dovolania manžela obvinenej teda vyplýva, že ako osobitný dovolací dôvod uplatňuje okolnosť, že bolo zásadným spôsobom porušené právo obvinenej na obhajobu, nevykonaním navrhnutého dôkazu, a to vyšetrenia duševného stavu svedka H. Z. a svedka D. Z., v dôsledku čoho súd dostatočne neposúdil ich dôveryhodnosť v súvislosti s ich schopnosťami vnímať a reprodukovat' skutočnosti, o ktorých vypovedali v konaní pred súdom; namielol aj nevykonanie znaleckého dokazovania znalcom z oblasti psychiatrie a psychológie vo vzťahu k hyperkinetickej poruche správania maloletého.

Dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku je zásadné porušenie práva na obhajobu, spočívajúce najmä v porušení ustanovení o povinnej obhajobe, vo vykonávaní procesných úkonov bez prítomnosti obhajcu a pod.

Obvinená využívala v celom rozsahu možnosť aktívnej osobnej obhajoby v prípravnom konaní (č. l. 13 spisu) i obhajoby prostredníctvom ustanoveného obhajcu (č. l. 230 spisu). Od začiatku konania mala možnosť sa vyjadriť ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa jej kládli za vinu, k dôkazom o nich, robiť návrhy, podávať žiadosti a opravné prostriedky, zúčastňovať sa na procesných úkonoch osobne i prostredníctvom obhajcu, vypočúvať svedkov, čo vyplýva zo súdneho i vyšetrovacieho spisu.

C. S. v podanom dovolaní neuviedol ani jednu relevantnú skutočnosť, ktorá by preukazovala, že bolo v prípade obvinenej zásadným spôsobom porušené jej právo na obhajobu; tento dovolací dôvod videl len v tom, že konajúce súdy nevykonali obhajobou navrhované dôkazy.

V tejto súvislosti dovolací súd udáva, že manžel obvinenej si porušenie práva na obhajobu zamieňa s údajne neúplne zisteným skutkovým stavom a iným hodnotením vykonaných dôkazov, čo v odôvodnení dovolania odôvodňuje odmietnutím prvostupňového súdu ako aj súdu odvolacieho, vykonať znalecké dokazovanie a preskúmať tak duševný stav svedkov H. Z., D. Z. a preskúmať znalcom z oblasti psychiatrie a psychológie príčinnú súvislosť (vzťah) medzi hyperkinetickou poruchou maloletého E. Z. a jej vplyvu na priebeh skutku.

Ak uplatnenie práva na obhajobu spočíva v navrhovaní dôkazov (§ 34 ods. 1 a § 44 ods. 2 Trestný poriadok), zodpovedá mu povinnosť súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritorným rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť, alebo ho odmietnuť, resp. rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú (§ 272 ods. 3 Trestný poriadok a § 274 ods. 1 Trestný poriadok).

Nemožno však úspešne podať dovolanie z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku na

podklade toho, že sa návrhu na vykonanie dôkazu nevyhovelo. V súlade s ustanovením § 272 ods. 3 Trestného poriadku bolo právo na obhajobu obvinenej zachované aj v prípade, ak súd návrh na vykonanie dôkazu vyšetrovaním duševného stavu svedkov a návrh na vykonanie znaleckého dokazovania vo vzťahu k hyperkinetickej poruche maloletého, odmietol. Za porušenie práva na obhajobu teda nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10, ods. 11 Trestného poriadku, lebo v opačnom prípade by to odporovalo viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, ktorá vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, dovolací súd v posudzovanom prípade nezistil, že by bol daný dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, na ktorý dôvod poukazoval manžel obvinenej v podanom dovolaní, dovolací súd uvádza, že tento možno uplatniť len v prípade, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia: správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia existencie dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa. V trestnej veci obvinenej E. S. to teda znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie, podľa ktorého obvinená spáchala skutok tak, ako je uvedené v rozsudku Okresného súdu Martin z 25. júna 2014, sp. zn. 1T 88/2013, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo 7. októbra 2014, sp. zn. 1To 68/2014. Tieto skutkové okolnosti obsiahnuté v popise skutku potom poskytujú spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, zo spáchania ktorého bola obvinená uznaná vinnou.

Nebolo možné stotožniť sa ani s obhajobou manžela obvinenej, podľa ktorého konanie obvinenej nevykazovalo spôsobovanie utrpenia, ktoré by maloletý ako týraná osoba považoval za ťažké príkorie. V prípade trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby ťažké príkorie predstavuje zlé zaobchádzanie so zverenou osobou, ktoré sa vyznačuje vyšším stupňom hrubosti (bezcitnosti, bezohľadnosti, krutosti), pričom nemusí ísť o sústavné alebo dlhší čas trvajúce konanie; uvedeného sa možno dopustiť aj opomenutím povinnej starostlivosti a nevyžaduje sa ani vznik následkov na zdraví.

V tomto smere išlo nielen o aktívne konanie obvinenej E. S. /bitie maloletého remeňom, zväzovanie rúk a nôh, lepenie rúk za chrbtom, spávanie maloletého nahého na zemi, zatváranie maloletého do igelitového vreca, sprchovanie studenou a horúcou vodou/, ale aj pasívne správanie obvinenej (opomenutie) /opomenutie povinnej starostlivosti maloletého po vzniku popáleninového šoku, ktoré napokon obvinená aj oľutovala (č. l. 14 spisu)/, odzrkadľujúce konkrétny rozvinutý dej ustálený na základe vykonaného dokazovania súdmi, najmä prostredníctvom znaleckého posudku č. 101/2011 vypracovaného znalcami MUDr. Soňou Fabianovou a MUDr. Andrejom Hajtmanom (č. l. 130 spisu), ich výpovedami (č. l. 270 spisu, č. l. 409 spisu), výpovedami svedkov H. Z. a D. Z. ako biologických rodičov maloletého (č. l. 77 spisu, č. l. 87 spisu) či samotnej obvinenej (č. l. 15 spisu, č. l. 208 spisu), vyjadrený v skutkovej vete rozsudku; uvedené jednoznačne preukazuje devastálne následky tak vo fyzickej ako aj psychickej rovine života maloletého, čím konanie aj opomenutie konania obvinenej jednoznačne vylučuje spáchanie trestného činu z nedbanlivosti a spáchaním trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby s následkom smrti bolo zasiahnuté do práva na život maloletého, ktoré právo je základným pilierom celého

systému ochrany základných práv a slobôd a ktoré právo právny poriadok Slovenskej republiky chráni ako kľúčovú hodnotu právneho štátu (článok 15 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) a takéto konanie obvinenej nemožno v demokratickej spoločnosti tolerovať a je neprípustné.

V posudzovanom prípade teda k nesprávnemu použitiu iného hmotnoprávneho ustanovenia nedošlo a vzhľadom na to, dovolací súd ani v tomto prípade nezistil, že by bol daný dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na tomto základe, bez meritórneho preskúmania veci, na neverejnom zasadnutí konštatoval, že dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. i/ Trestného poriadku naplnený nebol, a preto tento mimoriadny opravný prostriedok podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku odmietol.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.